

I de store sociale boligbyggerier er der opstået øget kriminalitet, miljøbelastninger og gettodannelser. Det sidste skal ses i lyset af, at det store flertal her i Tinget har været så gavmilde at tildele permanent opholdstilladelse og statsborgerskab til de mange asylansøgere, der er kommet her til landet de seneste 10-15 år.

Vi har set mange eksempler på, at danskere har valgt at fraflytte bestemte boligkvarterer alene af den årsag, at de fremmedes adfærd og kultur ikke har kunnet forenes med den danske mentalitet.

Jeg skal gerne indrømme, at dette problem ikke alene er regeringens ansvar, men i samme omfang skyldes Venstres og Konservatives vilighed til at tildele dansk statsborgerskab til asylansøgere.

Hvordan løser vi så boligproblemerne i de belastede boligbebyggelser, således at vi ikke opnår en selvforstærkende udvikling, der medfører, at de ressourcestærke beboere flytter væk?

For det første må der ske en maksimering af, hvor mange etniske minoriteter der skal være i bebyggelsen i forhold til danske medborgere. Hvorvidt det er muligt at give borgerne reel indflydelse på de lokale forhold, der påvirker deres livsvilkår, igennem de eksisterende organisations- og demokratiformer er et stort spørgsmål. Jeg er dog sikker på, at græsrodder vil kunne motiveres til en aktiv indsats, hvis de virkelig ser, at deres arbejde belønnes med reelle forandringer og forbedringer.

Hvordan byerne formes og udvikles i retning af ændrede livsværdier, er vel først og fremmest et spørgsmål til politikerne i de enkelte kommuner. Det er jo op til det lokale selvstyre at sammensætte boligmassen i den enkelte kommune.

Når det drejer sig om renovering, det vil sige byfornyelse i ældre kvarterer, vil det have en væsentlig betydning for kvarteret, at der lægges op til arkitektoniske kvaliteter, at der skabes lys, luft og grønne områder. Uanset at man aldrig opnår så ren luft i byerne som på landet, vil det være en sundhedsmæssig fordel for byens borgere, at der skabes en så ren by som muligt med lys, luft og rigeligt med grønne områder.

Ideer til modernisering og udvikling af byerne vil kunne indhentes gennem forskning, forsøg og udveksling af viden gennem internationalt samarbejde. En nærliggende idé, som er omtalt i redegørelsen, vil være at give kommu-

nerne tilladelse til på forsøgsbasis at etablere et antal frikvarterer, der kan få dispensationer fra gældende lovgivning og andre reguleringer.

Bypolitik er ikke alene boliger, men også erhverv og forretninger, som giver beskæftigelses- og indkøbsmuligheder. Hvis regeringen ønsker de bedste muligheder for disse erhvervsgrene, bør der sættes ind på flere fronter. Jeg tænker på skattelovgivning, miljølovgivning, arbejdsmarkedslovgivning osv., alt i alt områder, der har indflydelse på, hvorvidt et erhverv har mulighed for at overleve økonomisk.

Jeg kan forstå, at regeringen har planer om at nedsætte et bredt sammensat erhvervs- og bypolitisk udvalg, der dels skal vurdere den igangværende erhvervsudvikling og fremtidige erhvervs karakterer og lokaliseringssønsker, dels afdække eksisterende barrierer. Hvorvidt dette udvalg kan anvise de vises sten, ja, det vil tiden jo vise.

By- og boligministeren lægger op til øget demokrati og medindflydelse på lokalt niveau. Kan denne borgerindflydelse få til resultat, at byen eller bydelen udvikler sig i retning af brede borgerønsker, støtter vi i Dansk Folkeparti denne tanke. Derimod kan vi ikke støtte forslaget om, at der etableres en beboerrådgivningsordning i private udlejningsejendomme på tilsvarende måde, som det sker i det almennyttige byggeri.

Til gengæld vil vi støtte en liberal lejelovgivning, som giver mere frihed for lejere og udlejere i aftale om lejeforhold. Såfremt by- og boligministeren vil støtte bestræbelser for, at stadig flere borgere får mulighed for at eje deres bolig fremfor at leje, kan hun være sikker på Dansk Folkepartis støtte.

Der ligger noget grundlæggende fundament i at eje fremfor at leje, idet ejere alt andet lige vil vedligeholde boligen i højere grad, end tilfældet er i en lejesituation. Det viser alle erfaringer. Når det er sagt, er vi i Dansk Folkeparti enige i synspunktet om, at det at leje sin bolig i adskillige tilfælde vil være at foretrække. Derfor skal der være et variabelt tilbud af lejeboliger lige fra de mindste lejligheder til større lejemål.

Kan vi nå frem til et mere frit boligmarked med markedsvilkår for lejefastsættelsen, vil den almindelige konkurrence om at bygge boliger bidrage til et mere variabelt tilbud om alle boligformer til lavere priser. Vi vil undgå bolig-mangel og opnå en lettere mobilitet på bolig-